

[Energiministeren]

anden bestemt ting, som de så har fået bevilget penge til, men de har ikke ønsket at gennemføre projektet, fordi de er kommet i tvivl om, hvorvidt det nu også var det rigtige, f. eks. om det nu var den rigtige vindmølle, de har købt, eller det måske skulle have været en anden vindmølle. De er i virkeligheden, næsten alle sammen, ca. 80-90 pct., kommet i tvivl. Da har reglerne hidtil været sådan, at de ikke kunne ændre noget som helst, og ændringen nu består i, at man kan vælge en anden type af samme ting, en anden vindmølle, et andet fabrikat, og det mener vi vil kunne løse op for den nuværende situation, som også jeg mener har været problematisk.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige om formeringsreaktorer og de overvejelser og undersøgelser, vi gør os, at vi står her over for noget, der i lige så høj grad er de egentlige brugeres område for undersøgelser, nemlig elværkerne, men også myndighederne, og det ligger i de fortsatte undersøgelser, at vi ikke har lukket af for noget. Generelt udtrykte jeg altså før vores holdning til formeringsreaktorer som sådan som værende meget, meget, meget skeptisk ud fra andre synspunkter.

Med hensyn til Sydafrikakulsagen ville fru Lone Dybkjær gerne have undersøgt nærmere, hvad jeg mente med den usædvanlige debat, og der ligger faktisk kun det i det, at det er usædvanligt, at der har kunnet være en debat om, hvorvidt man faktisk efterkom en sådan henstilling eller ikke. Regeringens vurdering nu er, at der foretages en bestræbelse på at omlægge kulkøbene, og i det omfang det er tilfældet, efterlever de henstillingen; det vil vi gerne bidrage til at styrke og fastholde gennem det nærmere samarbejde, som jeg talte om.

Energirådet og energiministeriets forskningssekretariat og det rådgivende forskningsudvalg vil jeg mene at vi vel nok fortsat kommer til at diskutere. Jeg tror, at jeg med den løsning, der er lagt op til, har foretaget et balanceret udspil. Nu vil jeg drøfte sagen med energirådet og planlægningsrådet for forskningen, og derefter vil jeg formentlig mene det, jeg mener nu, nemlig at det er en ganske fornuftig måde at løse disse problemer på.

Fru Birgith Mogensen mente, at elværkerne har fundet en velegnet deponeringsmetode på Mors, og hr. Waldorff sagde lige efter, at Elsams borer er det rene fup. Det viser

lidt om spændvidden i debatten, og det viser også lidt om, at det kan være problematisk at have alt for faste og skråsikre meninger om disse ting. Hr. Waldorff ryster på det, jeg antager er hovedet, men det er ikke desto mindre sådan, at begge dele ikke kan være rigtige.

Det, som i denne henseende er regeringens standpunkt, er, at vi stiller os positivt til en vurdering af, hvorvidt elværkerne skal gå ind i yderligere undersøgelser omkring deponeringsproblemerne. Det er næppe tilstrækkeligt bare at dokumentere, at der er en saltthorst, som er en god salthorst. Vi skal længe i forberedelserne, førend der er et for befolkningen betryggende grundlag at kunne tage stilling på.

Hr. Waldorff havde en bemærkning om, at energibesparelser på op til 50 pct. var nødvendige for de vestlige kapitalistiske lande osv. Jeg kan nu ikke helt se, at disse overtoner nødvendigvis kan placeres meningsfyldt i debatten, og energiafhængigheden, energiproblemerne, er formentlig nogenlunde af samme karakter i de østlige, statskapitalistiske lande, eller hvad vi nu skal kalde dem. Derfor synes jeg, at vi for balancens skyld skal kalde energiproblemer for energiproblemer, og at vi skal kalde ideologidebat for ideologidebat. Der er måske en nødvendig sammenhæng, men jeg vil godt prøve at gøre det så klart som muligt.

Til sidst i hr. Waldorffs indlæg nævnte han, at elværkerne saboterer vedvarende energi ved dårlige afregningsregler for vindmøller. Jeg kan her oplyse, at organisationen for danske vindkraftværker til mig klart har sagt, at de afregningsregler, der nu er lavet, indebærer en problemfri situation for deres forhold til elværkerne. Det er altså et problem, der er løst.

Med hensyn til elværkernes udbygningsplaner i øvrigt mener jeg i mit første indlæg at have tilkendegivet den holdning, regeringen arbejder ud fra på dette felt: der vil blive givet en overordentlig høj prioritering for at få kraftvarmeudbygningen og elværkskapacitetsudbygningen i øvrigt til at gå i hak. Det er ikke muligt at love, at det kan lade sig gøre, som jeg tidligere har sagt, i al evighed, men for den planlægningsperiode, vi overskuer, er det nødvendigt at vi får disse ting til at passe sammen.